

1919-1994: UNA ENTRANYABLE MIRADA ENRERE PER A L'ACADEMIA MIRALLES

Una primera trobada d'exalumnes de la històrica aventura pedagògica de la senyoreta Miralles va reunir unes 225 persones, entre els ex-alumnes, professors de diferents èpoques i amics i simpatitzants de les grans causes davanteres en l'ensenyament, el vespre del 24 de maig, a l'Hotel Urfí.

Fou un sopar de germanor que portà el record i l'evocació de l'entranyable personalitat de la mestra excepcional que a tots ens havia tocat el premi de conèixer: la senyoreta Miralles.

La primera persona que escrigué a màquina a Sabadell fou la senyoreta Miralles; la primera estenògrafa i taquígrafa, fou ella mateixa. Els sistemes més moderns d'educació, per a preparar la gent per al temps que vindria.

I, en aquesta primera trobada, amb la intenció primordial de recollir tot un gros plec de signatures per a demanar a l'Ajuntament de la nostra ciutat el nom d'aquesta dona i mestra excepcional, a una plaça, carrer o institució educativa que faci perenne la seva presència en el món de l'ensenyament i de l'educació.

D'ella, en el curs de la trobada, se n'evocà afectuosament la seva figura fina, senzilla, quieta, i la mirada amatent. Coneixia a tots i ho sabia tot de cadascú; en valorava allò que podia fer creure en el futur de cada alumne. L'alumne ho sabia, ho intuïa, i aquesta és una cosa que s'estima per sempre més.

DEL 69è APLEC A L'ERMITA DE TOGORES

Una tradició popular-religiosa que manté la vitalitat de sempre. un

aplec al redòs de la Verge del Bosc, que serva sencer el seu esperit marià i popular i que es regeix per un mateix programa: una acampada del Centre d'Esplai "La Teranyina", la nit de dissabte; l'obertura de les inscripcions pels diferents concursos, en hores joves del matí; l'Eucaristia, que és l'hora solemne de l'Aplec; els jocs infantils, les sardanes, les cantades de les Corals, els veredictes dels concursos de dibuix infantil, de rams de flors silvestres que després s'oferiran a la Verge junt amb el cant de la Salve, a migdia. Enguany -ja és biennal-, el concurs de pintura... El dinar de germanor que, en l'edició d'aquest 1996, aplegà uns 50 comensals a l'esplanada del bosc... I una tarda plena i concorreguda i participativa amb la tradicional traca i els jocs infantils; la proclamació dels "Hereu i Pubilla de Togores 1996", dels quals Sabadell ja en té una colla. L'Aplec s'acaba amb un altre acte clau, que és la Pregària a la Mare de Déu.

L'Aplec de Togores complirà l'any que ve el seu 70è any d'aplec. Serien 75 -bodes de platí-, ja que hi mancà el temps de la Guerra Civil i els de la prohibició. Una efemèride que la comissió organitzadora "Amics de Togores" (Acadèmia Catòlica), vol commemorar plenament.

LES JORNADES INDIGENISTES I UNA MOSTRA FRAPANT: "LOS NADIES"

Amb l'organització de la Lliga dels Drets dels Pobles, la col·laboració de Sabadell Solidari, i el suport de la botiga "Gargots" i Cine-Club Sabadell, la ciutat ha escoltat conferències sobre móns indígenes i realitats ben allisonadores entorn de la humanitat que és dividida

en grassa i magra, en rica i pobra, pobríssima...

Però, el potser més frapant sigui la imatge gràfica; l'exposició fotogràfica i d'informació anomenada "Los Nadies". Petits i grans i vells que no compten per a ningú i que sofreixen totes les mancances.

"Una imatge val més que mil paraules"... s'ha dit com a eslògan per a fer entendre el valor de la comunicació. Mai, com en aquests casos que ens contaren en l'exposició, l'eslògan ha estat tan explícit i corprendor.

JOHN WAYNE... IN MEMORIAM

El Departament de Cinema i Vídeo de les Agrupacions Professionals "Narcís Giral" ha dedicat els darrers dies de maig a la memòria de l'actor americà John Wayne. Ho ha fet a través d'una exposició on s'hi troben fotografies des de la tendra joventut que el portà a debutar al món del cinema de Hollywood, fins gairebé el moment en què esperava la mort. Hi ha cartells dels films més rellevants; pel·lícules del mestre dels mestres en temes de l'Oest americà: John Ford, i d'altres també importants en el gènere. Tota una col·lecció de

pel·lícules que s'han projectat a la sala del carrer de les Tres.

L'exposició que aquest Departament ha presentat, just en els dies en què Wayne hauria complert vuitanta-vuit anys. Va néixer el dia 26 de maig de 1907 a la localitat de Winterset, a l'estat de Iowa. El seu nom era Marion Mitchell Morrison. La seva sang era barrejada amb anglesa, escocesa i irlandesa, i potser n'heretà el tremp que el caracteritzava.

De la col·lecció de 152 films que protagonitzà, n'hi ha un munt que es pogueren veure. El membre directiu del Depar-

tament de Cinema i Vídeo de l'entitat, Magí Lladó, n'aconseguí una colla. Entre ells el que obtingué Òscar, "Valor de Ley", de 1969. A l'exposició es va fer esment del fet que John Wayne ha estat l'únic artista que el Congrés dels Estats Units d'Amèrica donà la Medalla del Congrés. John Wayne moria en aquest hospital californià l'onze de juny de 1979.

I PURITANI La més bella joia musical de Vincenzo Bellini

I un dels més arriscats reptes de "Amics de l'Ò-

pera de Sabadell". Una òpera gran i amb majúscula, tant per la densitat de l'argument, la complicació de la peripècia escènica, l'amàs de personatges amb gran responsabilitat dins la trama, la varietat de llocs i, aquests, molt complexos en l'escenografia, i... l'exigència musical que comporta veus molt riques en qualitat i en qualitats d'expressió en els protagonistes i en el cor; tot plegat ben comprensible el fet que "I Puritani" sigui una òpera poc programada.

L'Associació d'Amics de l'Òpera de Sabadell, que, des d'un començament, s'ha caracteritzat pel seu caire valent i decidit, ha mostrat que res l'espanta i que ara podia portar "I Puritani" a la ciutat. Ho ha fet amb gran cura. Veus excel·lents, com la de la coneguda soprano Sung-Eun Kim, que brodà molt acuradament el seu "rol"; José Sempere, tenor alacantí, que féu molt bé el difícil comès de Lord Arturo Talbo, tenint en compte les dificultats que li toca salvar en la partitura. I, junt amb l'art de la soprano coreana, l'autèntica estrella del cant en tota la complexa missió artística, fou el baix Juan P. Garcia Marqués, en Sir Giorgio. Una veu, un art, un domini absolut del personatge i de les situacions pròpies del seu afer en la trama. La soprano sabadellenca Rosa Nonell va fer una correcta visió i qualitat de cant i d'interpretació en el comès, no massa agraït, de la Reina Enricheta de França. Els cantants, en les cordes de tenor, baix i baríton, tots amb comeses de molta responsabilitat, com: Ramon de Andrés, en "Sir Ricardo Forth", Vicenç Esteve Jr., en "sir Bruno Roberto", i Josep Pieres, com "Lord Gualtiero Valton, compliren en veus i art.

L'Orquestra Simfònica del Vallès, ja en la seva reconeguda majoria d'edat, i amb la direcció a càrrec de Miquel Ortega, donà una estimable bona

mida en la difícil interpretació de la complexa partitura, plena de dificultats i d'una concepció tan neta que posa a prova, l'art i l'ofici de músics i cantants. El Cor també va salvar amb un notable merescut la complicació del seu llarg i difícil ser i estar en tantes escenes i moments d'alt compromís. No obstant, creiem que es trobaren com mai en un fer de màxim compromís. Mereixen cor i director.

Jaume Martorell dirigí l'escena amb atenció màxima al tema i a les necessitats que l'obra comporta.

En conjunt, doncs, l'aventura de "I Puritani", de la qual Sabadell ha aplaudit bastament tres representacions, es mereix un dels més rics "excel·lents" de la història de Amics de l'Òpera.

25è ANIVERSARI DE LA CORAL BELLES ARTS (1971-1996)

La nit del 24 de maig, tots aquells que estimen el cant en la seva més pura i bella interpretació van poder gaudir d'un dels concerts que faran història a la ciutat. La Coral Belles Arts, amb l'Orquestra Simfònica Empordà-Llenguadoc-Rosselló, sota la direcció del músic i director sabadellenc Lluís Vila i Casañas, oferí la *Missa en Mi bemoll Major*, de Franz Schubert. Fou una interpretació que el públic i crítica han qualificat de magnífica, atès que es tracta d'una obra difícil i molt forta, que s'aprecià de seguida i que requereix un esforç molt gran. La coral i l'orquestra en donaren la mesura necessària per a guanyar-se el reconeixement del valor que per a la ciutat, en el seu món coral, ha tingut aquesta formació fundada ara fa vint-i-cinc anys. En aquella nit, La Faràndula va ser la felicitat protagonista de l'esdeveniment coral-musical d'unes noces de plata que seran recordades en els annals musicals de la ciutat.

I també -i és un fet amable- el que a la primera part del concert es repetís el primer programa de la coral; aquella que fa 25 anys va dirigir el mestre Pere Puig i que repetí la seva batuta mateixa. Bell detall ple de romanticisme, amb aquelles cançons de renaixement que xifraren els primers passos de la Belles Arts i que es recorden en la ment de tots els qui en segueixen els primers temps d'aventura d'una coral que optava per la millor música i que, amb això, s'imposava fer alta cultura musical.

CENTENARI DEL MESTRE JOSEP OLIVELLA I ASTALS

El proppassat 28 d'abril tingué lloc el primer dels actes programats per la comissió d'homenatge del Centenari del naixement del mestre Josep Olivella i Astals. Es tractà d'un concert de caramelles, en el qual participaren les corals "Montserrat" de Barcelona, que dirigeix Jordi Gargallo, "La Màquina" de la Colònia Güell, dirigida per Joan Montserrat, i "Estrella Daurada", que dirigeix Francesc

Olivella. El concert, programat en un principi als jardins de la Caixa de Sabadell, tingué lloc a l'auditori, donades les condicions de pluja d'aquell matí. La comissió volgué recordar en aquest acte un dels vessants musicals del mestre, qui, entre altres aspectes, tingué també dedicació en aquesta manifestació popular com són les caramelles. El mestre Olivella havia dirigit cors de caramelles, tant d'adults com d'infants; els nens i nenes de l'Antic Hospital i Casa de Beneficència, amb la col·laboració de sor Pilar, interpretaren durant una colla d'anys les "Cançons de Serravella" que el mestre els assajava.

L'acte fou molt emotiu i recreà un ambient i uns cants que ens transportaren d'alguna manera a un dels moments musicals que visqué el mestre. Al final de l'acte, els fills, Francesc i Teresa, feren entrega d'un record, en nom de la comissió, rèplica del monument que els cantaires de Sabadell van dedicar al mestre Olivella a la plaça que porta el seu nom.